**Рішення**
**разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.120 (ID – 17043)**
**про присудження ступеня доктора філософії**

Здобувач ступеня доктора філософії Олексій Усатий
(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))

1992 року народження, громадянин України
(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))

освіта вища: закінчив у 2017 році Одеський державний університет внутрішній справ
(найменування закладу вищої освіти)

за спеціальністю (спеціальностями) Правознавство
(за дипломом)

працює: начальник відділ організації діяльності ізоляторів тимчасового тримання та моніторингу дій із затриманими ГУНП в Одеській області, м. Одеса
(посада) (місце основної роботи, підпорядкування, місто)

виконав акредитовану освітньо-наукову програму Правоохоронна діяльність

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Одеського державного
(повне найменування закладу

університету внутрішніх справ від «28» серпня 2026 року № 327, у складі:
вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

Голови разової спеціалізованої вченої ради - Віктор Конопельський
доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ.

Рецензентів - Валентина Меркулова
доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, професор кафедри кримінально-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ;

Олег Шкута
доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділення організації наукової роботи відділу організації наукової діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ.

Офіційних опонентів - Юрій Левченко
кандидат юридичних наук, професор, т.в.о. завідувача кафедри кримінології Національної академії внутрішніх справ;

Андрій Данилевський
кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування НПУ Донецького державного університету внутрішніх справ.
(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «20» жовтня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 26 – Цивільна безпека

(галузь знань)

**Олексію Усатому**

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями) 262 – Правоохоронна діяльність

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Ганна Резніченко кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінально-правових дисциплін інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 26 – Цивільна безпека.

Здобувач має 6 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 статті у наукових фахових виданнях України, 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

1. Усатий О.О. Теоретико-правові засади трансформації суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі у концепцію їх трудової зайнятості. *Журнал східноєвропейського права*. 2025. № 137. С. 117-125. URL: http://easternlaw.com.ua/wp content/uploads/2025/08/usatyi_137.pdf
2. Усатий О.О. Міжнародно-правові стандарти та європейські моделі трудової зайнятості засуджених до позбавлення волі: шляхи імплементації в кримінально-виконавче законодавство України. *Журнал східноєвропейського права.* 2025. № 138. С. 221-230. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2025/09/usatyi_138.pdf
3. Усатий О.О. Напрями вдосконалення кримінально-виконавчого законодавства України у сфері трудової зайнятості засуджених до позбавлення волі. *Журнал східноєвропейського права*. 2025. № 139. С. 168-175. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2025/10/usatyi_139.pdf

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Юрій Левченко кандидат юридичних наук, професор.

Наголошуючи на позитивних аспектах дослідження, не можна залишити поза увагою певні зауваження та дискусійні моменти, які потребують додаткової аргументації чи роз'яснення автором під час публічного захисту.

1. У положеннях наукової новизни одержаних результатів зазначено, що в дисертації набули подальшого розвитку теоретико-прикладні положення щодо міжнародно-правових підходів до застосування положення щодо необхідності імплементації міжнародних стандартів поводження із засудженими у сфері організації їх трудової діяльності, відповідно до яких праця осіб, позбавлених волі, не може мати характер додаткового покарання, а повинна бути спрямована на розвиток особистості засудженого та підготовку його до повернення у суспільство після звільнення. На цій підставі автор обґрунтовує необхідність активнішого використання позитивного зарубіжного досвіду в національному кримінально- виконавчому законодавстві та практиці виконання і відбування покарань (с. 31-32), а в підрозділі 1.3 дисертації (с. 62-83) аналізує міжнародно-правові стандарти праці засуджених до позбавлення волі та практику окремих іноземних держав.

Водночас відповідні положення мають переважно описовий характер. Незважаючи на сформульовані в роботі окремі законодавчі пропозиції, авторові доцільно було систематизувати пріоритетні напрями адаптації та впровадження апробованих зарубіжних практик у національну систему виконання покарань.

2. У підрозділі 2.2 дисертант зазначає, що одним із напрямів удосконалення суспільно-корисної праці засуджених повинна бути можливість такої праці підготувати засудженого до життя після звільнення. У зв'язку із цим, хотілося б почути за рахунок чого можна досягнути такої мети.

3. На сторінках дисертації наводиться авторська редакція поняття «трудова зайнятість засуджених». У чому буде проявлятися принципова відмінність цього поняття від поняття «суспільно корисна праця засуджених».

4. У дисертації зазначається, що чинна законодавча модель суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі має фрагментарний характер. Під час захисту дисертації, хотілося б почути за рахунок яких заходів можна удосконалити організацію праці засуджених.

Вказані зауваження та рекомендації носять дискусійний характер і не знижують загальної позитивної оцінки представленого до захисту дисертаційного дослідження, і можуть бути враховані у ході подальших наукових досліджень.

Дисертація Усатого Олексія Олексійовича на тему «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні», подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність», є самостійною завершеною науковою працею, містить нові науково обґрунтовані результати проведених досліджень, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для науки та практики правоохоронної діяльності, відповідає

вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів Україні від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), а її автор Усатий Олексій Олексійович заслуговує присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність».

Андрій Данилевський кандидат юридичних наук, доцент.

Позитивно оцінюючи наукову роботу О.О. Усатого, необхідно звернути увагу на деякі положення, що могли б слугувати предметом подальших наукових досліджень або дискусії під час публічного захисту:

1. У підрозділі 1.1 роботи автор аналізує стан наукового дослідження кримінально-виконавчих засад суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні, виділяючи певні етапи становлення сучасної доктрини суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі та аналізуючи наукові думки з цього питання на кожному з таких етапів. Водночас, робота тільки виграла б, якщо автор розподілив наукові підходи до проблеми, що розглядається, не тільки по етапах, а й по групам: положення, щодо яких точка зору різних авторів однакова, щодо яких точки зору відрізняються, та які залишилися поза увагою інших авторів і розв'язанню яких буде присвячено дисертаційне дослідження.

2. Певні застереження викликає підрозділ 3.2 роботи. По-перше, його назва «Зарубіжний досвід праці засуджених до позбавлення волі» не в повній мірі відповідає його змісту, адже у ньому досліджується правова регламентація праці засуджених у різних країнах, а не досвід самої суспільно корисної праці. По друге, у структурі дисертації він розташований в останньому розділі роботи, де аналізуються шляхи удосконалення кримінально-виконавчих засад суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні, хоча за змістом він більш тісно пов'язаний із міжнародно-правовими стандартами праці засуджених до позбавлення волі (підрозділ 1.3), про це свідчить в тому числі той факт, що, аналізуючи зарубіжний досвід, автор періодично порівнює його з міжнародними стандартами у цій сфері (див. напр. с. 142, 157). По-третє, потребує пояснення сам вибір автором саме цих країн для дослідження їх досвіду, чому увага приділяється лише європейським країнам, а інші континенти залишилися поза увагою дисертанта.

3. Серед положень, які виносяться на захист, автор зазначає, що ним удосконалено поняття «суспільно корисна праця засуджених до позбавлення волі» і наводить власне визначення цього поняття. Проте у роботі відсутній аналіз суттєвих ознак такого визначення. Хотілося б почути пояснення автора з цього приводу. Що, наприклад, необхідно розуміти під соціально корисними навичками, чим форми поведінки відрізняються від правил тощо.

Висловлені зауваження носять переважно уточнюючий характер і не впливають на загальну позитивну оцінку виконаного дослідження. Вони

переслідують мету запросити автора до наукової дискусії та врахувати зазначені зауваження у подальшій науковій розробці проблематики дослідження.

Дисертаційна робота Усатого Олексія Олексійовича «Кримінально виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні», подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, в якому отримано нові науково обгрунтовані результати, що відрізняються новизною в постановці і вирішенні кримінально-виконавчих задач, спрямованих на удосконалення практики виконання покарань у виді позбавлення волі.

Дисертація «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні» за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною значимістю здобутих результатів відповідає спеціальності 262 – Правоохоронна діяльність та вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 261 (із змінами), наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (зі змінами) і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44), а її автор – Усатий Олексій Олексійович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 26 Цивільна безпека за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність».

Валентина Меркулова доктор юридичних наук, професор.

Позитивна оцінка дисертаційного дослідження Усатого Олексія Олексійовича на тему: «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні» у цілому та її окремих положень не виключає необхідності та доцільності звернути увагу на окремі міркування автора, які носять дискусійний характер, висловити певні зауваження щодо нечіткості та недостатньої повноти окремих положень дисертації.

1.Певні міркування викликає співвідношення назви роботи та окремих структурних підрозділів дисертаційного дослідження, якщо аналізувати це питання з точки зору відтворення в назві роботи та підрозділів предмету дослідження та логічного взаємозв’язку їхнього сутнісного змісту.

По-перше, в назві дисертації бажано б було визначити назву виду покарання відповідно до чинного кримінального законодавства України, - «позбавлення волі на певний строк». Можливо автор, використовуючи словосполучення «позбавлення волі», вкладав в нього більш широкий зміст, маючи на увазі ще одне покарання, яке пов’язане із позбавленням волі – «довічне позбавлення волі». Проте такий підхід слід обгрунтувати та пояснити у вступній частині дисертації. Але автор, визначаючи об’єкт дослідження наголошує на тому, що це суспільні

відносини, які виникають лише під час та в процесі виконання покарання у виді позбавлення волі.

По-друге, потребують редагування як назва Розділу 2, так і підрозділу 2.1. Вихідним при цьому має бути співвідношення таких категорій як «основи», «засади», «нормативно-правове регулювання». Якщо виходити з того, що і «основи», і «засади» за сутнісним змістом відтворюють вихідні, головні положення, принципи, які обумовлюють зміст та спрямування нормативно правового регулювання в певній сфері (суспільно-корисної праці засуджених до позбавлення волі, зокрема), - то маємо визнати, що назва Розділу 2 «Правові та організаційні основи кримінально-виконавчих засад суспільно-корисної праці засуджених до позбавлення волі…» потребує корегування (як варіант « Правові та організаційні аспекти кримінально-виконавчих засад…». Відповідно, з таких же позицій слід підійти і до назви підрозділу 2.1.

По-третє, послідовність викладеного в дисертації матеріалу, зважаючи на назву розділів, свідчить про доцільність розміщення підрозділу 3.1. «Сучасний стан суспільно-корисної праці засуджених до позбавлення волі» в Розділі 2, який присвячений саме сучасному стану правових, організаційних аспектів праці засуджених, а отже і сучасних проблему правозастосуванні.

До того ж, вважаємо що матеріали статистичного та соціологічного дослідження, що становлять емпіричну базу дослідження, не знайшли свого узагальненого аналізу та схематичного відтворення у Додатках, що позбавляє нас побачити певні закономірності та тенденції в досліджуваній сфері на підставі даних, які отримані автором в результаті анкетування 164 осіб зі складу персоналу установ виконання покарань ДКВС України; анкетування 346 засуджених до позбавлення волі різних регіонів України; вивчення 286 особових справ засуджених. На нашу думку, не достатньо використані дані соціологічних досліджень, які можуть посилити позиції автора практично в будь-якому питанні.

2. У якості одного із положень Новизни дослідження визначено періодизація та виокремлення етапів наукового дослідження кримінально виконавчих засад суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні. Йдеться про три основні етапи, а саме: становлення сучасної доктрини суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі (2003–2013 рр.), реформування пенітенціарної системи та переосмислення ролі суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі (2014–2021 рр.), а також переосмислення суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі крізь призму європейських стандартів виправлення і ресоціалізації засуджених (2022 р. – дотепер). Підстави для певних міркувань надає назва третього етапу. Вважаємо, що усі етапи реформування кримінально-виконавчого законодавства України, тим більш внесення суттєвих змін у чинне законодавства протягом 2014-2018 років пов’язані саме із інкорпорацією (внесенням змін, доповнень, виявлення протиріч та неузгоджень), гармонізацією (зближенням) вітчизняного кримінально-виконавчого законодавства в сфері відбування покарань (позбавлення волі, зокрема) на тлі поглибленого вивчення та аналізу міжнародно-правових

стандартів та відповідного законодавчого та правозастосовного зарубіжного досвіду. Тож наскільки доцільно виокремлення міжнародно-правового аспекту лише в сучасний період?

3. Щодо понятійного апарату та співвідношення ознак таких понять як «суспільно корисна праця засуджених», «трудова зайнятість засуджених», «трудова діяльність засуджених». Якщо звернутися до певних узагальнень та підсумків, яких дійшов автор (С. 30-31), то маємо звернути увагу на наступне. Автор пропонує використовувати і в законодавстві, і в правозастосуванні як категорію «суспільно корисна праця засуджених – форма трудової діяльності засуджених», так і «трудова зайнятість засуджених – один із засобів виправлення та ресоціалізації засуджених». Надаючи перелік сутнісних ознак цих понять, використовуються дещо тотожні ознаки, зокрема: формування професійних компетентностей, розвиток трудової мотивації, підготовку до самостійного працевлаштування та створення необхідних умов для ефективного виправлення, ресоціалізації і реінтеграції засуджених до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві після звільнення тощо (С. 30-31). В той же час, узагальнюючи результати дослідження по підрозділу 3.3., автор підкреслює той факт, що категорія «суспільно корисна праця засуджених» у сучасному її нормативному розумінні недостатньо відображає такі важливі складові процесу виправлення і ресоціалізації засуджених, як професійна орієнтація, формування конкурентних професійних компетентностей, професійне навчання, перекваліфікація, адаптація до сучасного ринку праці, підготовка до звільнення та подальше працевлаштування засуджених тощо (С. 184). Наведена в певному цензі суперечність посилює актуальність чіткого визначення ознак цих категорій, їхнього співвідношення та підстав розмежування саме з позицій визначеного переліку основних засобів виправлення.

4. Особливого значення набувають пропозиції щодо удосконалення організаційно-правових механізмів залучення засуджених до трудової діяльності шляхом запровадження індивідуальних програм трудової адаптації, професійного розвитку та підготовки до звільнення (С. 32). Індивідуально особистісна складова концепції, яку запропонував автор, знайшла відтворення практично в усіх структурних складових дослідження, зважаючи на особливості предмету дослідження кожного підрозділу. Так йдеться про те, що особистісно орієнтована модель трудової зайнятості засуджених має виконувати особистісно-перетворюючу функцію і містити у якості обов’язкових елементів професійний потенціал засуджених, їх індивідуальні потреби, перспективи подальшої соціальної адаптації після звільнення тощо (С. 179, 180). Впровадження індивідуальної моделі трудової зайнятості засуджених відноситься до основних елементів зарубіжного досвіду, які доцільно імплементувати в Україні (С. 182). Насамкінець, автор пропонує виокремити у КВК статтю «Індивідуальна програма трудової зайнятості засудженого», яка містить формулювання складових цієї програми (С. 170). Не заперечуючи важливість зазначеного, тим не менш виникає питання щодо співвідношення даного індивідуально спрямованого виду

діяльності установ та індивідуального плану соціально-виховної роботи із засудженими. Останній є гарантією реалізації основних положень ст. ст. 6 та 123 КВК щодо комплексного підходу у застосуванні основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених, має містити програму диференційованого виховного впливу (ч. 4 ст. 123 КВК). Проте в результатах дослідження автор не приділяє цьому належну увагу.

5. Із попереднім зауваженням пов'язане наступне, яке стосується узагальненого підходу до деяких тверджень автора. Так в дисертації йдеться про те, що законодавча конструкція ст. 6 КВК не забезпечує належного взаємозв'язку суспільно корисної праці з іншими основними засобами виправлення і ресоціалізації засуджених (С. 178). Відповідно, автор вважає, що саме трудова зайнятість має розглядатися як самостійний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених. В той же час, йдеться про те, що запропонована концепція не передбачає повної відмови від категорії «суспільно корисна праця», а змінює її місце у системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених (С. 8).

Тож логічно виникає питання щодо авторського уточнення конкретного переліку основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених, можливого уточнення редакції ст. 6 КВК. Цей напрямок дослідження бажано б було відтворити в загальних результатах дослідження.

Висловлені зауваження стосуються переважно спірних, дискусійних проблем, відтворюють власну наукову позицію рецензента. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи О.О. Усатого, яка є самостійним завершеним комплексним дослідженням актуальної теми.

Таким чином, дисертація Усатого Олексія Олексійовича на тему: «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні», подану на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 26 – Цивільна безпека за спеціальністю 262 – Правоохоронна діяльність є самостійним завершеним науковим дослідженням, в якому отриманні нові науково обґрунтовані результати, спрямовані на вирішення наукового завдання; відповідає спеціальності 262 – Правоохоронна діяльність та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року (зі змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 03 квітня 2019 року № 283), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 2022 року № 341), вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, а її автор Усатий Олексій Олексійович на основі публічного захисту заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 262 – Правоохоронна діяльність.

Олег Шкута доктор юридичних наук, професор.

Позитивно оцінюючи дисертацію Усатого О.О., слід зазначити, що окремі її положення мають дискусійний характер або потребують додаткової аргументації. Висловлені нижче зауваження переважно спрямовані на уточнення авторської концепції та можуть становити предмет наукової дискусії під час публічного захисту.

1. Одним із центральних положень дисертаційного дослідження є обґрунтування необхідності поступового переходу від традиційної категорії «суспільно корисна праця засуджених до позбавлення волі» до значно ширшої категорії «трудова зайнятість засуджених до позбавлення волі». Водночас назва дисертації, її предмет та значна частина поставлених завдань сформульовані саме через категорію суспільно корисної праці. Більше того, автор не пропонує повністю відмовитися від неї, а передбачає зміну її місця в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації. У зв'язку із цим потребує більш чіткого обґрунтування юридичне співвідношення понять «суспільно корисна праця засуджених» та «трудова зайнятість засуджених». Чи співвідносяться вони як частина і ціле, чи трудова зайнятість утворює самостійний кримінально виконавчий інститут, або ж становить запропоновану автором нову модель правового регулювання суспільно корисної праці? Відповідне питання доцільно додатково розкрити під час публічного захисту.

2. Певною мірою дискусійним є положення дисертанта щодо необхідності законодавчого закріплення трудової зайнятості як самостійного засобу виправлення і ресоціалізації засуджених. Автор включає до її змісту безпосередню трудову діяльність, професійне навчання, формування трудових компетентностей, професійну орієнтацію, підготовку до звільнення та сприяння подальшому працевлаштуванню. За такого підходу потребує уточнення співвідношення трудової зайнятості з іншими засобами виправлення і ресоціалізації засуджених. У зв'язку із цим автору варто додатково аргументувати, за якими юридичними критеріями трудова зайнятість повинна визнаватися саме самостійним засобом виправлення і ресоціалізації, а не комплексною організаційною формою реалізації декількох взаємопов'язаних напрямів кримінально-виконавчого впливу.

3. Потребує подальшого уточнення правова природа трудової зайнятості засуджених у контексті співвідношення права на працю, добровільності трудової діяльності та кримінально-виконавчого впливу. Автор обґрунтовано демонструє трансформацію підходів до праці засуджених від її сприйняття як обов'язкового елемента виправно-трудового впливу до сучасної моделі, пов'язаної з реалізацією прав людини, професійним розвитком і підготовкою до звільнення. Водночас запропонована концепція трудової зайнятості охоплює значно ширше коло заходів, ніж безпосередня реалізація засудженим права на працю. Тому дисертанту доцільно пояснити, чи розглядається трудова зайнятість передусім як суб'єктивне право засудженого, елемент його спеціального правового статусу,

самостійний засіб кримінально-виконавчого впливу або як особлива комплексна правова конструкція, що поєднує зазначені компоненти.

4. Заслуговує на позитивну оцінку пропозиція щодо запровадження індивідуальної програми трудової зайнятості засудженого, до змісту якої автор включає оцінювання трудового потенціалу особи, визначення професійних здібностей, професійну орієнтацію, професійне навчання, визначення виду трудової діяльності, заходи підготовки до звільнення та перспективи майбутнього працевлаштування. Водночас потребує більш чіткого визначення місце такої програми в чинному механізмі індивідуалізації виконання покарання та соціально-виховної роботи із засудженими. Зокрема, доцільно уточнити, чи має вона функціонувати як окремий обов'язковий кримінально-виконавчий документ або як складова існуючого індивідуального планування. Який суб'єкт має забезпечувати її розроблення, затвердження, коригування та оцінювання виконання. Якими мають бути правові наслідки невиконання передбачених нею заходів. Ці аспекти бажано додатково аргументувати під час публічного захисту.

Наведені зауваження мають переважно дискусійний та уточнювальний характер, стосуються окремих аспектів авторської концепції та не знижують загальної наукової цінності отриманих результатів.

Дисертація Усатого Олексія Олексійовича «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні» є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому сформульовано та обґрунтовано сукупність теоретичних положень і практичних рекомендацій, спрямованих на розвиток кримінально-виконавчої науки, вдосконалення правового регулювання праці засуджених та формування сучасної моделі їх трудової зайнятості.

Дисертація Усатого Олексія Олексійовича «Кримінально-виконавчі засади суспільно корисної праці засуджених до позбавлення волі в Україні», подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність», за своїм змістом, науковим рівнем, характером отриманих результатів та практичним значенням відповідає вимогам, установленим до кваліфікаційних наукових робіт на здобуття ступеня доктора філософії, а її автор Усатий Олексій Олексійович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність».

На адресу Одеського державного університету внутрішніх справ до разової спеціалізованої вченої ради звернення від науковців на дисертацію Усатого Олексія Олексійовича не надходили.

Віктор Конопельський, доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада **ДФ 41.884.120** присуджує

Олексію Усатому

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 26 – Цивільна безпека

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 262 – Правоохоронна діяльність

(код і найменування спеціальності (спеціальностей)
відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради **Віктор КОНОПЕЛЬСЬКИЙ**

(підпис) (власне ім'я та прізвище)

М.П.